

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815010161
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5815010161.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Evy Kyselovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. mája 2016 v Žiline, o odvolaní prokurátora a obžalovaného T. N. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/49/2015 zo dňa 10.11.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/49/2015 zo dňa 10.11.2015 v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného T. N., nar. XX.X.XXXX v H., ČR, trvale bytom D.,
V. č. XX, okres R.,

o d s u d z u j e :

podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon tohto trestu podmienične o d k l a d á a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. u r č u j e skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného T. N. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný T. N. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Za tento prečin mu bol uložený podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s tým, že podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon tohto trestu mu bol podmienične odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určená skúšobná doba na 18 mesiacov. Tým istým rozsudkom mu bolo podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Zároveň bola podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodená Q. N. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný i prokurátor.

Prokurátor podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 8.1.2016 odvolanie, podané proti výroku o treste, písomne odôvodnil. Uviedol, že prvostupňový súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 156 ods.

2 Tr. zák., keďže dolná hranica trestnej sadzby je podľa zákona 1 rok, a nie súdom uložených 8 mesiacov. Obžalovanému mal byť uložený trest odňatia slobody minimálne vo výmere 12 mesiacov. Uložený trest je teda nezákonný. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd na základe ním podaného odvolania napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a nahradil ho vlastným rozhodnutím.

Obžalovaný podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 21.1.2016 odvolanie, prostredníctvom obhajcu, písomne odôvodnil. Odvolanie podal proti výroku o uložení ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou a proti výroku o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ambulatnou formou. Dôvodil tým, že v jeho prípade nie je potrebné a nevyhnutné ukladať protialkoholické liečenie ústavnou formou, ale postačí aj uloženie protialkoholického liečenia ambulatnou formou. Podľa neho aj pri ambulatnej forme liečenia budú v rovnakej miere vytvorené základné predpoklady na dosiahnutie liečebných výsledkov. Liečbe sa chce podrobiť a bude dôsledne dodržiavať liečebný režim nariadený lekárom. Na podporu svojich tvrdení uviedol, že už od júna 2015 abstínuje a alkoholické nápoje nepožíva. Takto činí z vlastného presvedčenia. Ďalej uviedol, že absolútne nesúhlasí a nestotožňuje sa s názorom súdu o potrebe uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia. Nie je závislý na omamných látkach, nemá potrebu tieto užívať, a z tohto dôvodu je u neho vykonávanie ochranného liečenia zameraného na liečbu závislostí na omamných látkach absolútne nedôvodné. Už viac ako 2 a pol roka nepožil žiadnu omamnú látku. Vyjadrenie znalkyne MUDr. Zuzany Kašparovej, ktorá na hlavnom pojednávaní sa vyjadrila k jeho závislosti na omamných látkach sa týkali obdobia spred takmer štyroch rokov. Podľa neho neexistuje relevantný dôvod, pre ktorý by bolo potrebné mu ukladať protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou, keďže tieto nepožíva. Znalkyňa vo svojich vyjadreniach nebrala do úvahy súčasný stav. Uloženie protitoxikomanického liečenia považuje za nadbytočné, ktoré nebude plniť žiaden účel. Na záver prostredníctvom obhajcu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. mu uloží ochranné protialkoholické liečenie ambulatnou formou a od uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia upustí.

Obžalovaný T. N. sa na verejné zasadnutie neustanovil. Podaním zo dňa 3.5.2016 žiadal, aby krajský súd o jeho odvolaní a odvolaní prokurátora vykonal verejné zasadnutie určené na deň 4.5.2016 v jeho neprítomnosti. Na verejné zasadnutie sa neustanovila ani poškodená Q. N.. Upovedomenie o termíne verejného zasadnutia mala doručené dňa 12.4.2016. Neúčast' na verejnom zasadnutí neospravedlnila. Krajský súd po splnení zákonom stanovených podmienok vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného i poškodenej. Obhajkyňa obžalovaného i intervenujúci prokurátor trvali na dôvodoch podaného odvolania i na návrhu v ňom uvedenom.

Krajský súd na podklade odvolania podaného prokurátorom i obžalovaným, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie prokurátora i obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak iba odvolanie prokurátora je dôvodné.

Z obsahu predloženého spisu, najmä zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 13.10.2015 je zistiteľné, že obžalovaný T. N. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a po poučení o jeho právach i podľa § 257 ods. 1 Tr. por. urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku právne kvalifikovanom ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. Týmto prejavom sa obžalovaný vzdal práva na prerokovanie svojej veci pred nestranným a nezávislým súdom na hlavnom pojednávaní. Zároveň týmto vyhlásením prejavil súhlas, aby mu súd uložil trest bez dokazovania viny. Správny a zákonu zodpovedajúci bol postup súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku a tiež rozhodnutie, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny. Keďže na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd ako súd odvolací preskúmať, zasahovať, meniť či spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku. Krajský súd však bol povinný preskúmať zákonnosť postupu okresného súdu, ktorý súvisel s prijatím vyhlásenia obžalovaného T. N. a tiež bol povinný preskúmať či zistený skutok bol správne právne posúdený.

Krajský súd po preskúmaní predloženej veci konštatuje, že konanie obžalovaného T. N. popísané vo výrokovvej časti rozsudku prvostupňového súdu zodpovedá právnej kvalifikácii prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý bol odvolaním prokurátora napadnutý, krajský súd po jeho preskúmaní zistil, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu porušil ustanovenia Trestného zákona tým, že obžalovanému uložil trest v takej výmere, ktorú zákon nepripúšťa (§ 321 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.), a tiež mu uložil trest v zrejmom rozpore s hľadiskami určenými v zásadách pre ukládanie trestov podľa § 34 Tr. zák. (§ 321 ods. 1 písm. e/ Tr. zák.). Potom odvolanie prokurátora podané proti výroku o treste považoval krajský súd za dôvodné a opodstatnené.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. účel trestu má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov.

V ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. sú taxatívne uvedené konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona.

Treba uviesť, že pokiaľ ide o osobu obžalovaného T. N., tento v mieste bydliska nebol prejednávaný pre priestupok. V odpise registra trestov má 2 záznamy. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Námestovom, sp.zn. 4T/11/2011, kedy bol rozsudkom právoplatným dňa 30.3.2011, uznaný vinným z prečinu podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s určením skúšobnej doby na 18 mesiacov. Z dôvodu amnestie sa na neho hľadí akoby odsúdený nebol. Podľa vyjadrenia obhajkyne aktuálne pracuje na území Českej republiky. Existencia poľahčujúcich okolností bola prvostupňovým súdom správne vymedzená podľa § 36 písm. j), l) Tr. zák. Priťažujúce okolnosti zistené neboli. Rozpätie trestnej sadzby pri prečine podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. je 1 až 3 roky. Pri zohľadnení dvoch poľahčujúcich okolností a použitia ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. (zníženie hornej hranice o jednu tretinu) bolo možné obžalovanému uložiť trest v rozpätí trestnej sadzby od 1 roka až do 28 mesiacov. Pokiaľ odvolací súd na podklade odvolania podaného prokurátorom sprísnil obžalovanému trest a tento mu uložil vo výmere 18 mesiacov, považoval toto sprísnenie trestu za potrebné a konaniu obžalovaného popísané vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku zodpovedajúce. Žiada sa uviesť, že obžalovaný fyzicky napadol svojho 5-ročného syna a tomuto spôsobil zranenie, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie a dobu liečenia v trvaní 21 dní. Obžalovaný sa k takémuto konaniu priznal a z jeho správania je i zistiteľné, že toto oľutoval. Po vyhodnotení osoby obžalovaného s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a aktuálne pracuje a tiež s prihliadnutím na okolnosti prípadu odvolací súd má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na zabezpečenie jeho nápravy výkon uloženého trestu vo výmere 18 mesiacov nie je nevyhnutný. Práve v určenej skúšobnej dobe vo výmere 2 roky bude mať obžalovaný možnosť preukázať, že išlo o ojedinelé jeho správanie, a že účel trestu v jeho prípade je možné dosiahnuť aj bez jeho výkonu. Na tomto mieste krajský súd upozorňuje obžalovaného na ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák., ktoré upravuje postup súdu v prípade, že by nevedol v skúšobnej dobe riadny život. V takomto prípade nastupuje možnosť nariadenia trestu odňatia slobody, a to v niektorom prípade už v priebehu skúšobnej doby. Teda, ak by obžalovaný nevedol riadny život počas skúšobnej doby 2 rokov hrozí, že si bude musieť podmiennečne odložený trest vo výmere 18 mesiacov vykonať.

Odvolanie obžalovaného T. N., ktorý prostredníctvom obhajcu namietal výrok o uložení ochranného protialkoholického liečenia v ústavnej forme a protitoxikomanického liečenia v ambulantnej forme, považoval krajský súd za nedôvodné. V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že ochranné liečenie vo všeobecnosti je jedno z najvýznamnejších a najdôležitejších druhov ochranných opatrení. Správne prvostupňový súd pri uložení ochranného liečenia vychádzal z odborných záverov znalcov. V tomto smere vykonal dokazovanie v takom rozsahu ako mal a ako bolo potrebné. Význam a potrebu protialkoholického liečenia i protitoxikomanickej liečby u obžalovaného vysvetlila znalkyňa na hlavnom pojednávaní. S jej závermi sa prvostupňový súd správne vysporiadal a následne i správne rozhodol.

Na spoľahlivé splnenie účelu trestného konania, ktoré má prispieť tak k náprave obžalovaného, ako aj k účinnej ochrane spoločnosti bolo potrebné s prihliadnutím na povahu žalovanej trestnej činnosti a s prihliadnutím i na stav obžalovaného, ktorý bol prezentovaný odbornými závermi znalcov ochranné liečenie obžalovanému T. N. uložiť. K odvolacím argumentom obžalovaného, ktoré predniesol v odvolaní prostredníctvom obhajoby treba uviesť, že tieto jeho argumenty neboli takej sily a váhy, aby mali za následok zmenu napadnutého rozhodnutia vo výroku o uložení ochranného protialkoholického liečenia a ochranného protitoxikomanického liečenia. Krajský súd opakovane uvádza, že ochranné liečenie je jedným z druhov ochranných opatrení, ktoré podľa § 2 Tr. zák. patria medzi prostriedky slúžiace na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Jeho účelom je rovnako ako pri treste zaistiť ochranu spoločnosti, ale špecifickým spôsobom. V tejto súvislosti tiež treba pripomenúť, že spôsoby výkonu ochranného liečenia, t.j. ústavná a ambulantná forma pripúšťa zmeny spôsobu výkonu ochranného liečenia z ústavného na ambulantné a naopak, a to v ktoromkoľvek štádiu liečenia. Ochranné liečenie sa nenariaďuje na určitú dobu, ale trvá tak dlho, dokiaľ to vyžaduje jeho účel.

S poukazom na uvedené krajský súd odvolanie obžalovaného T. N. ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol, a na podklade odvolania prokurátora rozhodol vo veci sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.